Pausanias IV, 33, 2 (hymn for use in Delos)

τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Διὸς <Ἀγελάδα> μέν ἐστιν ἔργον, ἐποιήθη δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῖς οἰκήσασιν ἐν Ναυπάκτῳ Μεσσηνίων· ἱερεὺς δὲ αἱρετὸς κατὰ ἔτος ἕκαστον ἔχει [δὲ] τὸ ἄγαλμα ἐπὶ τῆς οἰκίας. ἄγουσι δὲ καὶ ἑορτὴν ἐπέτειον Ἰθωμαῖα, τὸ δὲ ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἐτίθεσαν μουσικῆς· τεκμαίρεσθαι δ' ἔστιν ἄλλοις τε καὶ Εὐμήλου τοῖς ἔπεσιν, ἐποίησε γοῦν καὶ τάδε ἐν τῷ προσοδίῳ τῷ ἐς Δῆλον·

> τῷ γὰρ Ἰθωμάτα καταθύμιος ἔπλετο μοῖσα
> ἁ καθαρὰ<ν κιθάραν> καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχοισα.

οὐκοῦν ποιῆσαί μοι δοκεῖ τὰ ἔπη καὶ μουσικῆς ἀγῶνα ἐπιστάμενος τιθέντας.

Pausanias IV, 33, 2

Translation by W.H.S. Jones

The statue of Zeus is the work of Ageladas and was made originally for the Messenian settlers in Naupactus. The priest is chosen annually and keeps the image in his house. They keep an annual festival, the Ithomaea, and originally a musical contest was held. This can be gathered from the epic lines of Eumelus and other sources. Eumelus, in his processional hymn to Delos, says:

> For dear to the God of Ithome was the Muse,
> whose <lute> is pure and free her sandals.

I think that he wrote the lines because he knew that they held a musical contest.

Pausaniás IV, 33, 2

př. Helena Businská

Diova socha [v Messéně na Peloponnésu] je dílo Ageladovo a původně byla určena pro messénské obyvatelstvo Naupaktu. Kněz, jenž je rok co rok znovu volen, ji má ve svém příbytku. Ve výroční dny se zde provádějí ithómské hry a za starých časů se zde odbývaly také músické závody, jak mi kromě jiných pramenů dosvědčují verše Eumélovy. Tedy v básni na [pro?] Délos říká:

> Diovi Ithómskému vždy milá bývala Músa
> čistá a svobodným krokem když kráčela v opáncích vzdušných.

Podle mého názoru tedy stvořil básník ony verše, znaje tamější músické závody.